

Sygn. akt VI Ga 89/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Frankowska

Sędziowie: SO Beata Hass-Kloc

SO Anna Harmata (spr.)

Protokolant: stażysta Małgorzata Florek

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: T.w W.

przeciwko : Z. Ł., B. Ł.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanych od wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 4 grudnia 2014 r., sygn. akt V GC 363/14

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I w ten sposób że:

zasądza solidarnie od pozwanych B. Ł. i Z. Ł. na rzecz powoda T. w W. kwotę 1 801,00 zł (tysiąc osiemset złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 25 października 2011r. do dnia zapłaty, a w pozostałej części co do odsetek powództwo oddala,

2. oddala apelację w pozostałym zakresie ,

3. zasądza od pozwanych B. Ł. i Z. Ł.

solidarnie na rzecz powoda T. w W. kwotę 300 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt VI Ga 89/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 14 maja 2015 r.

Pozwem wniesionym w sprawie powód T.w W. wniósł o zasądzenie od pozwanych Z. Ł. i B. Ł. kwoty 2 889 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania. W uzasadnieniu wskazał, że był stroną umowy ubezpieczenia OC zawartej na okres od 23.10.2010 r. do 22.10.2011 r. Umową z dnia 27.06.2011 r. pojazd objęty ww. umową ubezpieczenia OC został zbyty na rzecz pozwanych, na których też przeszły prawa i obowiązki wynikające ze wskazanej umowy. W związku z nabyciem pojazdu przez pozwanych, powód dokonał ponownej kalkulacji należnej składki z

tytułu udzielonej ochrony ubezpieczeniowej za okres od dnia 28.06.2011 r. do dnia 22.10.2011 r. Końcowo powód wskazał, iż wzywał pisemnie pozwanych do dobrowolnej zapłaty, jednakże bezskutecznie.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwani wnieśli o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu przyznali, iż w dniu 27 czerwca 2011 r. nabyli ciągnik siodłowy marki V. (...). W chwili nabycia pojazd był ubezpieczony na podstawie umowy z dnia 22 października 2010 r. (umowa obowiązywała do dnia 22 października 2011 r.). Składka ubezpieczeniowa określona powyższą umową została zapłacona jednorazowo w dniu zawarcia umowy ubezpieczenia. W dniu 5 lipca 2011 r. pozwani przekazali pojazd uprawnionej stacji demontażu pojazdów wycofanych z ruchu. W dniu 28 lipca 2011 r. wydano decyzję o wyrejestrowaniu przedmiotowego pojazdu. Pozwani podnieśli, iż powód nie wykazał czy zbywca ciągnika siodłowego marki V. (...) wypowiedział umowę ubezpieczenia. Dalej wskazali, iż powód nie wykazał również czy pozwani dokonali lub nie wypowiedzenia przedmiotowej umowy, a w związku z tym nie udowodnił zasadności dokonania rekalkulacji składki. Do chwili wygaśnięcia przedmiotowej umowy ubezpieczenia powód nie skorzystał z uprawnienia do dokonania rekalkulacji składki. Zdaniem pozwanych, gdyby powód chciał skorzystać z powyższego uprawnienia, mógłby to uczynić tylko w sytuacji uprzedniego ustalenia czy i ewentualnie jakie pozwany przysługują uprawnienia do obniżenia składki ubezpieczeniowej, a następnie uwzględnić to w rekalkulacji składki. Pozwany tego jednak nie uczynił. W związku z tym ani wezwanie do zapłaty ani aneks do polisy nie mogły wywoływać żadnych skutków prawnych oraz nie mogły stanowić podstawy roszczenia powoda. Końcowo pozwani podnieśli, iż skoro decyzją z dnia 28 lipca 2011 r. przedmiotowy pojazd został wyrejestrowany to od tego dnia powód nie mógł i nie udzielał ochrony ubezpieczeniowej, a nadto powód nie wykazał sposobu wyliczenia należnej mu kwoty dochodzonej pozwem oraz daty jej wymagalności.

Pismem z dnia 13 kwietnia 2014 r. w związku z dołączoną przez pozwanych decyzją o wyrejestrowaniu pojazdu, powód zmodyfikował żądanie pozwu wskazując, iż wnosi o zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwoty 1 801 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 5 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanych solidarnie kosztów postępowania. W pozostałym zakresie powód cofnął powództwo wraz ze zrzeczeniem się roszczenia.

Wyrokiem wydanym w dniu 4 grudnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy zasądził solidarnie od pozwanych B. Ł. i Z. Ł. na rzecz powoda kwotę 1.801,00 z ustawowymi odsetkami od dnia 25 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty (II), umorzył postępowanie w pozostałym zakresie (II) oraz zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 214,46 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (III).

Powyższy wyrok zapadł w oparciu o następujące ustalenie i rozważania:

Powód był stroną umowy ubezpieczenia OC ciągnika siodłowego marki V. (...) zawartej z G. P. na okres od dnia 23 października 2010 r. do dnia 22 października 2011 r. (polisa nr (...)). W dniu 31 grudnia 2010 r. G. P. dokonał sprzedaży przedmiotowego pojazdu H. G.. W dniu 27 czerwca 2011 r. właściciel ciągnika siodłowego H. G. dokonała sprzedaży ciągnika pozwany. Aneks z dnia 7 listopada 2013 r. do polisy nr (...) ustalono, że pozwani (nabywcy) mają dokonać dopłaty składki ubezpieczeniowej po rekalkulacji w kwocie 2 889 zł. Ochrona ubezpieczeniowa obejmowała okres od dnia 28 czerwca 2011 r. do dnia 22 października 2011 r. Pismem z dnia 7 października 2011 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 2 889 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 4 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty w terminie 7 dni z tytułu kalkulacji składki. W dniu 5 lipca 2011 r. pojazd został przyjęty do demontażu. Decyzją z dnia 28 lipca 2011 r. dokonano wyrejestrowania przedmiotowego pojazdu z powodu jego demontażu. Sposób wyliczenia składki oparty był o taryfy składek. W dacie nabycia pojazdu przez pozwanych składka podstawowa w ujęciu rocznym za przedmiotowy pojazd w kwocie 11 160 zł została powiększona o zwyczaj w wysokości 30 % z tytułu sposobu wykorzystania pojazdu (usługi transportowe), pomniejszona o zniżkę z tytułu jednorazowej opłaty składki w wysokości 10%, co dało składkę roczną w wysokości 13 057 zł. Należna powodowi składka za okres 2 miesięcy w kwocie 2 176 zł została pomniejszona o kwotę 375 zł z tytułu składki zapłaconej, a nie wykorzystanej przez zbywcę co dało kwotę 1 801 zł.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy wskazał, że w jego ocenie strony postępowania zawarły umowę ubezpieczenia pojazdu mechanicznego w zakresie odpowiedzialności OC, przy czym do zawarcia umowy doszło z mocy prawa na skutek nabycia pojazdu z wykupionym przez poprzedniego właściciela ciągnika siodłowego ubezpieczenia

OC. Umowa nie została wypowiedziana przez nabywcę, do momentu upływu okresu na jej wypowiedzenie (30 dni od nabycia) nabywca pojazdu zezłomował go, decyzją z dnia 28 lipca 2011 r. Starosta (...) pojazd wyrejestrował. Umowa ubezpieczenia uległa rozwiązaniu na skutek wyrejestrowania stosownie do treści art. 33 pkt 2 ww. ustawy o ubezpieczeniach. Do złożenia wypowiedzenia nie doszło, choć do czasu wyrejestrowania pojazdu nie upłynął jeszcze okres na złożenie oświadczenia o wypowiedzeniu. Aby skorzystać z dobrodziejstwa zakazu rekalkulacji składki w wyznaczonym okresie 30 dni albo krótszym trwania umowy należało złożyć oświadczenie o wypowiedzeniu, bowiem prawo ponownej rekalkulacji przez zakład ubezpieczeń wiąże się z brakiem wypowiedzenia umowy przez nabywcę i jedynie jest ograniczone terminem końcowym wypowiedzenia - 30 dni od zakupu pojazdu, a nie jest warunkowane co najmniej 30 dniowym trwaniem umowy ubezpieczenia od dnia zakupu pojazdu. Zakład ubezpieczeń objął ochroną nabywcę pojazdu na warunkach poprzedniego właściciela pojazdu więc jeżeli ów nabywca nie złożył oświadczenia o wypowiedzeniu umowy ubezpieczenia to niejako korzystał on z ubezpieczenia skalkulowanego dla jego poprzednika, także w tym spornym pierwszym miesiącu – ponosić więc winien składkę na ubezpieczenie skalkulowaną w oparciu o parametry właściwe dla nabywcy pojazdu, a nie parametry zbywcy – na zasadzie ekwiwalentności świadczeń.

W odniesieniu do możliwości rekalkulacji składki po upływie okresu obowiązywania umowy ubezpieczenia Sąd Rejonowy wskazał, że cenzus czasowy możliwości rekalkulacji składki wyznacza okres upływu terminu przedawnienia dochodzenia składki za ubezpieczenie a nie okres trwania umowy ubezpieczenia. Zakaz rekalkulacji występuje wyłącznie jeżeli nabywca pojazdu dokona wypowiedzenia umowy ubezpieczenia najpóźniej do 30 dnia od zakupu pojazdu bądź dokona wypowiedzenia umowy ubezpieczenia do rozwiązania umowy ubezpieczenia z innej przyczyny, ale zawsze przed upływem 30 dni od dnia zakupu.

Sąd I Instancji wskazał, że w odniesieniu do zarzutu błędnego wyliczenia zawartego w kalkulacji, pozwany na ostatniej rozprawie z zarzutu tego zrezygnował wskazując, że stan faktyczny sprawy nie jest sporny. Niezależnie od powyższego Sąd podał, że zarzucając błędną rekalkulację pod względem podwyższenia składki pozwany nie wskazał, w jakim elemencie owa rekalkulacja była błędna, który parametr był zawyżony, a zatem Sąd nie miał możliwości weryfikacji owych twierdzeń.

W zakresie cofniętego powództwa Sąd Rejonowy umorzył postępowanie na podstawie art. 355 § 1 i §2 k.p.c. uznając cofnięcie za dopuszczalne. Odsetki Sąd zasądził na podstawie art. 481 k.c. a koszty procesu w oparciu o art. 108 k.p.c w związku z art. 100 k.p.c. stosownie do odpowiedzialności za wynik procesu.

Od powyższego wyroku apelację złożyła strona pozwana zaskarżając wyrok w całości i zarzucając mu:

I. naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez:

1. niezastosowanie oraz nieprzedstawienie wykładni przepisu art. 5 k.c. w kontekście nadużycia przez powoda prawa podmiotowego do rekalkulacji składki ubezpieczeniowej z uwagi na twierdzenie powoda, iż udzielił pozwany ochronę ubezpieczeniową w okresie dwóch miesięcy licząc od dnia nabycia przedmiotu ubezpieczenia, mimo, że:

a) w treści dopuszczonego przez Sąd dowodu w postaci wezwania do zapłaty z dnia 7.10.2011 r. wskazany został termin 4 sierpnia 2011 r. jako termin wymagalności dochodzonego pozwem roszczenia, zaś aneks do umowy ubezpieczenia, z którą pozwani nabyli pojazd przedłożony został z datą sporządzenia 7.11.2013 r. i zawierał w swej treści dosłowne powtórzenie wskazanej wyżej daty wymagalności roszczenia (określonej w dacie poprzedzającej wydanie aneksu), a nadto aneks ten nie został pozwany nawet przedstawiony do podpisu i w konsekwencji przez nich podpisany;

b) wezwanie do zapłaty z dnia 7.10.2011 r. oraz aneks z dnia 7.11.2013 r. sporządzone zostały z uwzględnieniem stanu prawnego obowiązującego w dacie sporządzenia uwidocznionej w ich treści, zaś do umowy ubezpieczeniowej, która stanowiła podstawę dokonanej przez powoda rekalkulacji stawki ubezpieczeniowej miał zastosowanie inny stan prawny;

c) wezwanie do zapłaty z dnia 7.10.2011 r. oraz aneks z dnia 7.11.2013 r. nie zawierały w swej treści żadnego uzasadnienia, w tym zwłaszcza wskazującego na spełnienie przez powoda przesłanek realizacji jego uprawnienia podmiotowego w tym zakresie;

d) wezwanie do zapłaty z dnia 7.10.2011 r. skierowane zostało do pozwanych na krótko przed upływem terminu obowiązywania umowy, z którą pozwani nabyli przedmiotowy pojazd, mimo, że od chwili nabycia przez nich tego pojazdu upłynęło kilka miesięcy, a data wymagalności zrekalkulowanej składki określona została na dzień 04.08.2011 r.;

e) treścią aneksu z dnia 7.11.2014 r. powód potwierdził nieprawdziwą okoliczność, że udzielał pozwany ochronę ubezpieczeniową w okresie od 28.06.2011 r., przedmiotowa umowa wygasła w dniu 28.07.2011 r., zaś w rubryce aneksu „data i pieczęć nabywcy” brak było jakichkolwiek zapisów, natomiast w rubryce „data, pieczęć i podpis przedstawiciela” brak było daty;

2. błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 31 ust. 1 i 2 oraz art. 33 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w wersji obowiązującej dla umów zawartych przed dniem 11.02.2012 r., poprzez wyrażenie poglądu, iż brak ze strony pozwanych wypowiedzenia umowy ubezpieczeniowej zawartej przez zbywcę nabytego przez nich pojazdu, upoważniał powoda do dokonania rekalkulacji składki niezależnie od wygaśnięcia umowy w dniu 28.07.2014 r. oraz, że prawo to jest ograniczone jedynie 3 letnim okresem przedawnienia;

II. naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na wynik sprawy, w tym:

1. art. 233 k.p.c. poprzez błędną, bo pozbawioną wszechstronności ocenę dowodów, skutkującą niewyjaśnieniem wszystkich istotnych okoliczności sprawy i prowadzącą do sprzeczności istotnych ustaleń z treścią zebranego materiału dowodowego, w tym zwłaszcza w następstwie wadliwej oceny wezwania do zapłaty z dnia 7.10.2011 r. oraz aneksu z dnia 7.11.2013 r., w których treści Sąd I Instancji nie dostrzegł wadliwości i sprzeczności opisanych w ww. zarzutach,

2. art. 328 § 2 k.p.c. poprzez wadliwe sporządzenie uzasadnienia zaskarżonego wyroku z powodu nie zawarcia w jego treści wskazania podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, w tym faktów, które sąd uznał za udowodnione, dowodów na których się oparł i przyczyn dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, a także niewyjaśnienia podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Mając powyższe na uwadze apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w punkcie I i III, względnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji a także o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanych ponad zarzut w zakresie daty wymagalności roszczenia odsetkowego nie zasługiwała na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd I Instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny i na jego podstawie dokonał właściwych rozważań prawnych.

W niniejszej sprawie zastosowanie znajdowała ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz.U.2013.392 j.t. z późn.zm.) w brzmieniu obowiązującym przed zmianą, która weszła w życie w dniu 11.02.2012r. skoro rozpatrywana umowa podlegała już rozwiązaniu w dacie 28 lipca 2011r. Sąd Rejonowy prawidłowo zastosował przepis art. 31 ww.

ustawy i wywiódł na jego podstawie właściwe wnioski. Nabycie pojazdu przez pozwanych, jak to wynika z treści dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy nastąpiło w dniu 27.06.2011 r. Decyzja o wyrejestrowaniu należącego do nich pojazdu została wydana w dniu 28.07. 2011 r. Stosownie do treści art. 31 ust. 2 ww. ustawy w brzmieniu sprzed nowelizacji w razie niewypowiedzenia przez nabywcę pojazdu umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w terminie 30 dni od dnia nabycia pojazdu mechanicznego, zakład ubezpieczeń może dokonać ponownej kalkulacji należnej składki z tytułu udzielanej ochrony ubezpieczeniowej, poczynając od dnia zbycia pojazdu, z uwzględnieniem zniżek przysługujących nabywcy oraz zwyczaj go obciążających, w ramach obowiązującej taryfy składek. W niniejszej sprawie nie nastąpiło wypowiedzenie umowy ubezpieczenia przez pozwanych w terminie 30 dni od nabycia pojazdu. Ostatni dzień terminu do złożenia wypowiedzenia upłynął w dniu 27.07.2011 r. a decyzja której skutkiem było rozwiązanie umowy ubezpieczenia tj. decyzja o wyrejestrowaniu pojazdu należącego do pozwanych została wydana w dniu następnym tj. 28.07.2011 r. Pozwani więc mogli wypowiedzieć umowę w terminie 30 dni od dnia nabycia pojazdu, niniejszego nie uczynili, a tym samym zostały spełnione przesłanki z art. 31 ust. 2 ustawy uprawniające powodowy zakład ubezpieczeń do dokonania ponownej kalkulacji składki, co też powód uczynił. Niniejszego nie wykluczała wydana w dniu 28.07.2011 r. decyzja o wyrejestrowaniu pojazdu, w związku z jej treścią doszło bowiem do rozwiązania umowy ubezpieczenia OC stosownie do treści art. 33 ust. 2 ww. ustawy, ale po okresie 30 dni od daty nabycia. Ubezpieczyciel uprawnionym był więc do dokonania ponownej kalkulacji składki, stosownie do treści art.31 ust. 2 ustawy poczynając od dnia zbycia pojazdu przez poprzedniego właściciela. I to uczynił. W ocenie Sądu Okręgowego w toku postępowania ubezpieczyciel wskazał w sposób wystarczający i szczegółowy w jaki sposób dokonał rekalkulacji składki i jakie czynniki brał przy tym pod uwagę poprzez stanowisko zawarte w piśmie z dnia 15.04.2014r. i załączone doń dokumenty w postaci arkusza rekalkulacji składki oraz wyciągu z taryfy składek. Jak wskazał zresztą zasadnie Sąd Rejonowy pozwani po przedstawieniu wyliczenia nie kwestionowali konkretnych parametrów stanowiących podstawę wyliczenia składki.

W ocenie Sądu Odwoławczego brak podstaw dla stwierdzenia, że dokonana przez stronę powodową rekalkulacja składki w powyżej wskazanych okolicznościach faktycznych i stanie prawnym, stanowiła nadużycie przez powoda prawa podmiotowego – jak wywodzą to pozwani we wniesionej apelacji. Powód zgodnie z ww. przepisami prawa miał możliwość i uprawnienie do dokonania rekalkulacji składki, z których skorzystał, obejmując ochroną ubezpieczeniową czasokres od nabycia pojazdu przez pozwanych do jego wyrejestrowania. Z twierdzeń pozwanych nie wynikając żadne uzasadnione przyczyny dla których nie dokonali wypowiedzenia umowy, mając na to 30 dni, poczynając od dnia nabycia pojazdu tj. w dniu 27.06.2011r. i mając wiedzę, już od dnia 5.07.2011r. iż pojazd przekazują do demontażu.

Brak podstaw dla uzależnienia uprawnienia w zakresie rekalkulacji składki i zasadności roszczenia dochodzonego w tym zakresie od daty sporządzenia aneksu, co miało miejsce 07.11.2013 r Zakład ubezpieczeń posiadał uprawnienie do dokonania rekalkulacji składki ubezpieczeniowej na warunkach określonych w przepisie art. 31 ust. 2 ww. ustawy (w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej w 2012 r.). Wskazany przepis wyznaczał przesłanki dokonywania rekalkulacji: czas realizacji uprawnienia do dokonania rekalkulacji, tj. od dnia zbycia pojazdu oraz dwa warunki dotyczące ustalenia wysokości składki: konieczność uwzględnienia zniżek i zwyczaj ubezpieczającego oraz dokonanie rekalkulacji w oparciu o obowiązującą w dniu sporządzenia kalkulacji taryfę składek. W ustawie w brzmieniu sprzed ww. nowelizacji nie wskazano terminu i konsekwencji związanych z datą wystawienia aneksu do polisy, co wobec powyższego oznacza brak podstaw do stwierdzenia, że data wystawienia aneksu mogłaby stanowić podstawę oddalenia powództwa w niniejszej sprawie. Pozwani zresztą otrzymali wezwanie do zapłaty zre kalkulowanej składki znacznie wcześniej niż data wystawienia aneksu – powód wezwał pozwanych do zapłaty pismem z dnia 7.10.2011 r. Wezwanie zawiera podstawę faktyczną – rekalkulacja składki z tytułu zawartej umowy ze wskazaniem numeru polisy i podstawę prawną (art. 31 ust. 2 ustawy). W oparciu o niniejsze pismo należy określić termin wymagalności dochodzonego w sprawie roszczenia. Sąd Odwoławczy uznał, uwzględniając w tym zakresie zarzuty apelującego, że ubezpieczyciel nie był uprawniony do żądania odsetek od dochodzonej w sprawie należności od daty 4 sierpnia 2011r. tj. wcześniejszej niż termin do zapłaty wskazany w ww. wezwaniu. Z uwagi na powyższe, jako datę początkową biegu roszczenia odsetkowego, a więc pozostawiania przez pozwanych w opóźnieniu Sąd Okręgowy przyjął termin wynikający z wezwania, co uczynił w ten sposób, że do daty nadania wezwania w placówce pocztowej doliczył 7 dni na obrót

korrespondencji, a następnie dodał kolejne 7 dni które były w tym wezwaniu wskazane jako termin do zapłaty żądanej przez powoda kwoty.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w punkcie 1 orzeczenia zmienił zaskarżony wyrok na zasadzie art. 386 § 1 k.p.c., w ten sposób, że zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 1801 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25.10.2011 r. do dnia zapłaty, a w pozostałej części co do odsetek powództwo oddalił. W związku z podniesionymi powyżej okolicznościami Sąd Okręgowy nie uwzględnił zarzutów apelacji w zakresie ponad przesunięcie daty początkowej biegu roszczenia odsetkowego przyjmując, że Sąd Rejonowy wyjaśnił wszystkie okoliczności sprawy i jego ustalenia zostały poczynione w sposób właściwy, co skutkowało oddaleniem apelacji pozwanych w pozostałym zakresie na zasadzie art. 385 k.p.c., o czym orzeczono w punkcie 2 wyroku. W przedmiocie kosztów postępowania odwoławczego Sąd orzekł jak w pkt 3 wyroku - na podstawie art. 108 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i oraz § 12 ust. 1 pkt. 1 w zw. z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. 2013.490), stosownie do wyniku sprawy.